

We are light # 1; the universe too Me olemme valoa, osa yksi, maailmankaikkeuskin

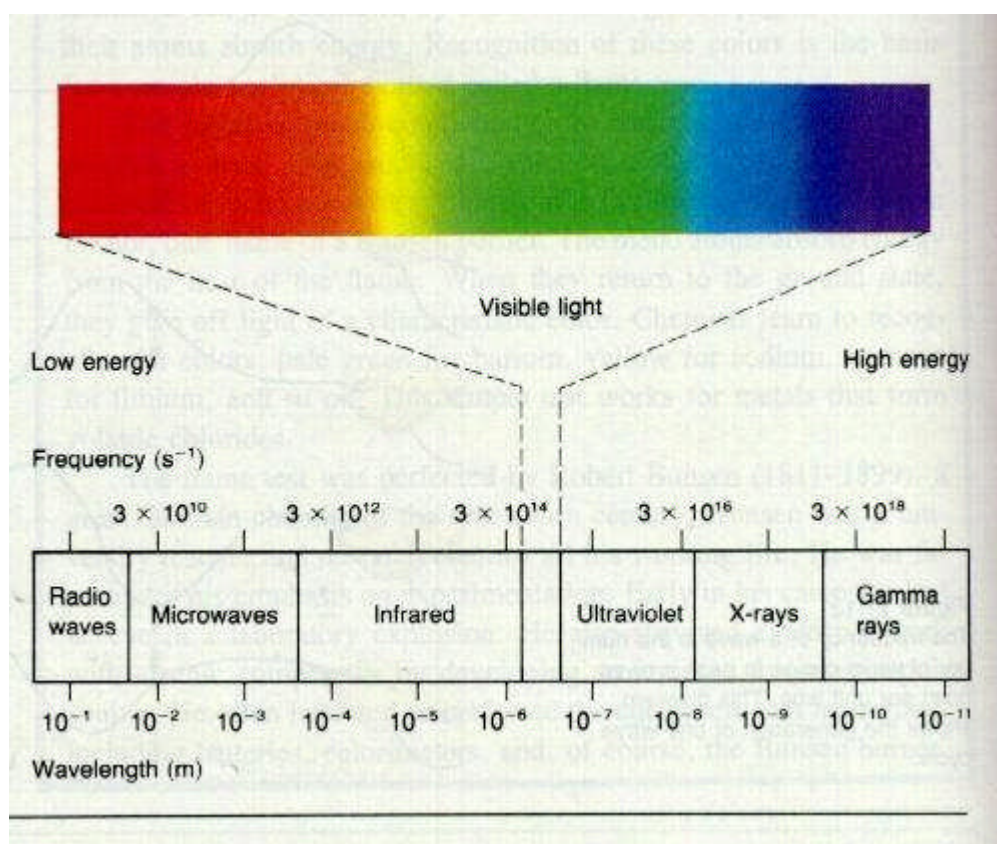
Hei kaikki,

Minua ovat pitkään kiehtoneet Raamatussa olevat vihjeet näkymättömän Jumalan ja fyysisen maailman kohtauspisteestä. Meille kerrotaan, että Jumalan Sana muotoili maailman; näkymätön loi näkyvän*. Paavali huomauttaa, että luomakunta opettaa* meille Jumalan asioita (*Hebr. 11:3, Room. 1:20)

"Jumala on valkeus; Hänessä ei ole mitään pimeyttä." 1. Joh. 1:5

Tuo pimeä yötaivas ei ole oikeasti lainkaan pimeä - maailmankaikkeus kylpee valossa

Et ehkä tajua, kuinka täynnä valoa sinä ja minä olemme; itse asiassa koko maailmankaikkeus on täynnä valoa. Tarkastelemme yötaivasta ja näemme pimeyttä, mutta se ei ole totuus, koska voimme nähdä vain pienen siivun valospektriä, joka on infrapunaisen ja ultravioletin välissä. Alla (tai liitteenä) on täysi spektri ja se osa valoa, jonka voimme nähdä fyysisillä silmillämme, on tuo hyvin kapea osa keskellä, joka on korostettu värein.

Kaikki se, minkä voimme nähdä fyysisillä silmillämme, on tuon kapean näkyvän valon nauhan sisäpuolella, vaikka olen ollut Hengessä ja olen nähnyt värejä, jotka ovat maallisten värien tuolla puolen - enemmän siitä ensi viikolla. Kun aurinko laskee ja päivänvalo hiipuu eikä kuu ole näkyvissä, puhumme siitä kuinka pimeää on. Nousemme ylös keskellä yötä valojen ollessa sammutettuina ja tunnustelemme tien kylpyhuoneeseen.

Mutta totuus on, ettei yö ole pimeä, eikä ole kotisikaan keskellä yötä. Totuus on, että fyysiset silmämme on suunniteltu näkemään vain tuon kapean osan valospektriä, joka on kuvassa korostettu. Mutta se ei merkitse sitä, etteikö valoa olisi kaikkialla ympärillämme, itse asiassa meidän ruumiimme (ja henkemme) säteilevät valoa ja ruumiimme läpi kulkee valosäteitä 24 tuntia päivässä, joka elämämme hetki. Maailmankaikkeus kylpee valossa eikä se itse asiassa ole koskaan pimeä.

Infrapunainen

Näkyvästä valosta vasemmalle siirryttäessä on infrapunainen. Infrapunainen pitää sisällään lämpöä. Ruumiisi säteilee valoa 10 mikrometrin taajuudella. Aivan niin, vain siinä istuessasi olet valo-olento. Sinun ruumiisi lämpö on valoa ja olet nähnyt sotilaiden, poliisien ja muiden käyttävän infrapunalaseja nähdäkseen elävien olentojen säteilevän valon. Uuni, jolla lämmität ruokasi, on valoa. Laitat ruokasi valolla, olipa kyse avotulesta, uunista tai...

Kauempana vasemmalla kuvassa: mikroaallot

Kun käytät miktoa, käytät valoa, sillä myös mikroaallot ovat valoa. Tuon uunin sisäpuolen valaisee todennäköisesti lamppu, joka säteilee valoa, joten silmäsi voivat nähdä ruoan jota laitat valolla.

Kauimpana vasemmalla ovat radioaallot

Radio- ja TV- (ja WLAN-) aallot ovat valoa. Vaihtaessasi radioasemalta toiselle tai vaihtaessasi TV-kanavalta toiselle, ainoa asia minkä teet, on että vaihdat yhdestä valonsäteestä toiseen (aaltopituuteen) radion aaltopituuden sisällä. Jos sinulla on TV:ssäsi antenni, se on väline nähdä valoa (radio-/TV-aaltoja), joita emme voi nähdä ja muuttaa ne ääneksi ja kuviksi.

Kaikki nuo säteet loistavat kaikkialla ympärillämme ja lävitsemme joka päivä, joka hetki - kotisi seinien läpi radioosi ja televisioosi, jotka on rakennettu 'näkemään' jokaisen yksittäisen valon aaltopituuden ja muuntaman ne puheeksi ja kuviksi.

Kun TV-valosignaali tuotetaan (esimerkiksi) urheilutapahtumassa ja välitetään johonkin satelliittiin, tämä lähettää valosäteen (signaalin) maahan verhoten maan tuolla valolla (signaalilla). Huomaa, että meillä on tuhansia TV- ja radioasemia välittämässä signaaleja samanaikaisesti ja kaikki nuo valonsäteet loistavat kaikkialla ympärillämme ja kulkevat lävitsemme - plus kaikki ne tähtien ja galaksien valonsäteet, jotka esiintyvät luonnollisesti luonnossa!

Jos sinulla on kaapelitelevisio, yhtiöllä on monia satelliittilautasia, jotka poimivat eri valon aaltopituuksilta (signaaleilta) sadoista lähetyksistä ja lähettävät tuon valon valokaapeleiksi kutsuttujen lasiputkien kautta, jotka vievät valon kotiisi, jossa se muunnetaan eri TV-asemien signaaleiksi televisiossasi. (Tai kuparijohtojen kautta, joita kutsutaan koaksiaalijohdoiksi). Se kaikki on valoa!

Röntgensäteet, spektrin oikea puoli

Kun me nyt siirrymme kohti kuvan oikeaa sivua: näkyvä auringonvalo sisältää UV- tai ultraviolettivaloa, joka on aivan näkökykymme rajojen ulkopuolella. Juuri UV-säteet vaurioittavat ihoamme (polttavat tai ruskettavat meidät) ja haalistavat kankaan ja haurastuttavat ulos jätetyn muovin.

Siirryttäessä vielä enemmän oikealle tulevat röntgensäteet, joita saamme sairaalassa - meille näkymättömät valonsäteet, jotka kohdistetaan ruumiimme läpi ja joita lääkärit käyttävät, koska osa tuosta röntgensäteestä pysähtyy kiinteisiin asioihin kuten luihin ja tiiviimpään kudokseen ja se voidaan nähdä erityisellä röntgenfilmillä. Ja maailmankaikkeus on täynnä, sananmukaisesti täynnä röntgensäteitä ja gammasäteitä ja radioaaltoja (ja infrapunaista) sekä paljon näkyvää valoa - vaikka emme voi nähdä valoa tarkastellessamme yötaivasta, niin jos voisimme nähdä näkymättömän valon, tarvitsisimme aurinkolasit, koska se on niin kirkasta. Maailmankaikkeus on sananmukaisesti valon valaisema. Sinun ruumiisi säteilee valoa. Valo täyttää maailmankaikkeuden.

Ajattele tuota - maailmankaikkeus on täynnä, kerta kaikkiaan täynnä valoa - mutta kaikki mitä voimme tuosta valosta nähdä, on vain tuo pieni siivu tuossa kuvassa, joten kun aurinko laskee, ajattelemme, että pimenee - ei pimene - on aivan yhtä valoisaa kuin aiemmin, puuttuu vain se hyvin kapea valon taajuusalue, jonka me ihmiset voimme nähdä.

Suuri MINÄ OLEN

Hän on valo Hengen maailmassa ja Hän teki fyysisen valon. Joten katsomalla fyysistä valoa, näemme sen Luojan ominaisuuksia.

Isä on valo, ja Jeesus sanoi, että Hän on MINÄ OLEN, tarkoittaen aina nykyhetkessä läsnä olevaa. Nuo ovat hengellisiä totuuksia. Fysiikan alueella Einstein laski, että jos liikut kohti valon nopeutta, massasta tulee suunnaton (ääretön) ja aika pysähtyy.

Massan tuleminen suunnattomaksi valon nopeudessa selittää sen, kuinka Isä on kaikkialla Henkensä kautta - Hänen massansa on ääretön, koska Hän on valo. Se myös selittää sen, miksi Kristus on aina nykyhetkessä läsnä oleva, MINÄ OLEN, koska valona olemine merkitsee, että aika on Hänelle pysäyksissä - ei ole mitään aikaa.

Aika on Hänelle kuin pöytälevy. Hän seisoo tuon pöytälevyn yläpuolella katsellen alaspäin ja voi nähdä yhdestä reunasta toiseen ja kaiken pöydällä samanaikaisesti. Hän kykenee liikkumaan vapaasti yhdestä päästä toiseen - sillä ei ole mitään väliä Hänelle, sillä Hän on pöydän/ajan yläpuolella ja sen tähden aina nykyhetkessä läsnä kaikissa pöytälevyn osissa samanaikaisesti. Hän on MINÄ OLEN, aina nykyhetkessä oleva.

Ef.5:8-9:ssä Paavali kirjoittaa näin: Ennen te olitte pimeys, mutta nyt te olette valkeus Herrassa. Vaeltakaa valkeuden lapsina. Dan. 12:3 sanoo "Ja taidolliset loistavat, niin kuin taivaanvahvuus loistaa, ja ne, jotka monta vanhurskauteen saattavat, niin kuin tähdet, aina ja iankaikkisesti."

Minulta loppui tila tältä päivältä ja kerron laajemman pointtini ensi viikolla... siihen saakka pohdi sitä mitä emme näe ja että me olemme valo-olentoja... ensi viikkoon, siunauksin,
John Fenn

We are light # 2 **Me olemme valoa, osa kaksi**

Hei kaikki,
Jatkaen valosta...

Osana Uuden testamentin totuutta meille kerrotaan* 'ennen te olitte pimeys, mutta nyt te olette valkeus', sekä älkäämme eksykö siinä, mitä uskomme, sillä kun me joudumme koetuksiin, koettelemuksiin ja kiusauksiin, ei Jumala aiheuta sitä meille*, sillä Hänestä on lähtöisin vain jokainen hyvä ja täydellinen lahja, sillä Hän on valkeuksien (me) Isä, eikä Hänen luonteessaan ole muutosta, ei vaihteen varjoa (vilpillisyyttä/taka-ajatuksia). *Ef. 5:8, Jaak. 1:1-18

Nämä ja monet muut jakeet kautta koko Raamatun hämärtävät rajat kahden asian välillä: sen hengellisen totuuden, että Jumala on valo sekä fyysisen valon, jonka näemme silmillämme (ja ne aaltopituudet, joita emme kykene näkemään):

Mooseksen kasvot loistivat hänen vietettyään 40 päivää ja yötä vuorella Herran kanssa*. Kun enkelit ilmoittivat Jeesuksen syntymästä paimenille*, 'Herran kirkkaus loisti heidän ympärillään'. Kun Jeesus muutti muotoaan* Pietarin, Jaakobin ja Johanneksen edessä, kirkas pilvi varjosi heidät ja Jeesuksesta tuli kirkas valo, ja Herra sanoi, että Hän tulee palaamaan kirkkauteen, joka Hänellä oli Isän luona ennen kuin maailma olikaan.* (*2. Moos. 34: 29 - 35, Lk. 2:9, Mk. 9:3, Joh. 17:5)

Se näkymätön kohta, missä hengellinen valo ja fyysinen valo kohtaavat, löytyy Jeesuksen Kristuksen persoonasta:

"...Joka (Jeesus) ollen hänen (Isän) kirkkautensa säteily, ja hänen (Isän) persoonan painettu kuva, (Jeesus) ylläpitää (kantaa) kaikkia asioita (Isän) Sanan voimalla, kun Hän oli itse puhdistanut synnit, istuutui majesteetin oikealle puolelle korkeuksissa..." *Hepr.1:1-3 (suomennos tässä)

(Huomaa: Että se ei ole 'Sanan voimalla', vaan sen sijaan 'Isän voiman Sanalla'. Ehkä tulevaisuudessa 'viikoittainen ajatus' tästä erosta olisi paikallaan?)

Ja tämä: "... sillä Hänessä (Kristuksessa Jeesuksessa) luotiin kaikki, näkyväiset ja näkymättömät, ja Hänessä pysyy kaikki voimassa." (kreikaksi: 'Hänessä kaikki asiat pysyvät pystyssä/pidetään kasassa'). Kol.1:16-17

Ja: "Uskon kautta me ymmärrämme, että maailma on rakennettu (sovitettu yhteen/koottu) Jumalan sanalla, niin että se, mikä nähdään, ei ole syntynyt näkyväisestä" Hepr. 11:3

Katsokaa tätä pitäen sitä enempänä kuin vain kuvainnollisena puheena ja vertauksina

Uudessa testamentissa (Kuningas Jaakon käännös) juurisanaa 'valo' käytetään 94 kertaa, suuri enemmistö koskee joko sitä, että Jumala on valo, me olemme valo, annamme valomme loistaa tai jotakin sellaista, joka liittyy noihin kolmeen aiheeseen.

Mitä jos esimerkiksi Matt. 5:14-16, kun Jeesus kertoo meille, että olemme maailman valo ja että kukaan ei sytytä lampua ja kätke sitä vakan alle, vaan antaa sen loistaa valaisemaan koko taloa, ja että meidän pitäisi antaa valomme loistaa, niin että toiset voivat nähdä Isän Jumalan hyvyyden - mitä jos se on sekä kuvainnollista puhetta **ETTÄ** samanaikaisesti hengellistä todellisuutta näkymättömässä maailmassa?

Meidän valomme loistaa ja kuinka riivaajat toimivat

Olin palvonnassa eräänä iltana, kun yhtäkkiä olin Hengessä ja Herra seiso i edessäni "Haluan opettaa sinulle joitakin asioita siitä, kuinka riivaajat toimivat." Välittömästi seisoimme pimeydessä ehkä 20 jalkaa (6 m) jonkun kristityn miehen takana, joka oli tietämätön siitä, että me katselimme häntä. Hän katseli suoraan eteenpäin ja häntä ympäröi valopallo, jonka valo säteili hänestä ulottuen noin 10 jalkaa (3 m) kaikkiin suuntiin. Se muistutti sumeaa valkoista valoa voimakkaan kirkkaan valon sijaan, oli enemmänkin kuin hehkuva sumu.

Valo oli rikkoutumaton pallo, joka ulottui pimeyteen, jonka tiesin edustavan maailmassa olevaa hengellistä pimeyttä, ja vaikka me seisoimme ja kävelimme, valo ei pysähtynyt lattialla. Sanon lattia, vaikka minulla ei ole aavistustakaan oliko siinä lattiaa, sillä Jeesus ja minä saatoimme kävellä ympäri ja alitse ja miehen kello 14 suuntaansa hänen päänsä yläpuolelle tai vyötärön korkeudelle tai hänen alapuolelleen ja katsoa ylöspäin hänen jalkapohjiaan miten vain halusimme. Itse asiassa Herra ja minä kävelimme aivan miehen ympäri samalla kun Herra selitti minulle monia asioita siitä, kuinka me synnymme Isästä Hengen kautta ja olemme niin muodoin valo-olentoja ja mitä se merkitsee tosielämän kokemuksissa.

Yksi pysyvimmistä asioista, jotka Herra minulle sanoi kiertäessämme tuota miestä, oli tämä:

"Huomaa, kuinka hän on valosta ja kylpee valossa, mutta hän tuskin tunnistaa sitä, kuka hän on Minussa. Katso ja näe, kuinka helposti hän kääntää huomionsa pois valosta ja elämästä hänessä:"

Juuri sitten huomasi riivaajan tulevan pimeydestä ja alkavan kierrellä tuota valopalloa etsien niin kiihkeästi tietä sen läpi, ettei edes huomannut Herran ja minun seisovan kutakuinkin 10 jalkaa (3 m) sen takana. Tuo riivaaja oli noin 2 1/2 jalkaa pitkä (0,76 m) ja näytti pieneltä ihmiseltä tai ehkäpä apinalta - sen kasvot olivat pienemmät kuin leikki-ikäisen lapsen niin kuin oli koko sen ruumiinrakennekin - laiha eikä sen jänteikkäässä ruumiissa ollut yhtään rasvaa. Se kierteli palloa kuten mekin, ylhäältä alas, sivulta toiselle katsoen alati miestä niin kuin leijona voisi vania antilooppia etsin heikkoa kohtaa.

Herra jatkoi: "Mies vaeltaa Minun kanssani, mutta noin kahden viikon välein hän alkaa ajatella suosikkisyntiään, sillä hän ei ole harjoittanut itseään pitämään lihan haluja kurissa. Hän tietää taipumuksensa ja heikkoutensa ja niin tietää myös tuo riivaaja, joka on katsellut häntä vuosia, ja joka sen tähden houkuttelee häntä. Ja koska hänen lihansa pitää tuosta synnistä, hän elättelee tuota syntiä koskevia ajatuksia ja kuvitelmiä."

Juuri silloin mies alkoi katsella ympärilleen sen sijaan että olisi katsellut suoraan eteenpäin, mikä muistutti minua veden päällä kävelemässä olleesta Pietarista, joka irrotti katseensa Jeesuksesta katsoakseen tuulta ja aaltoja ja alkoi upota. Tiesin jotenkin, että mies oli kääntämässä katseensa pois Herrasta tällä pienellä alueella ja ajattelemassa tuota syntiä, ja taas jotenkin tiesin, että tuo prosessi jatkui miehen elämässä useiden päivien ajan - kuten esimerkiksi että hän alkoi ajatella sitä

maanantaina suunnitellen tekevänsä sen perjantaina, tuon tyyppisesti. Herra jatkoi: "Katso nyt mitä tapahtuu, kun hänen halunsa tehdä syntiä yhdistyy houkutteluun:"

Synti astuu sisään

Juuri sitten osa valopallosta vetäytyi taaksepäin, avautuen piirakkapalan muotoisesti ylhäältä alas noin kahden jalan (0.6 m) leveydeltä ekvaattorin kohdalla ulkopuolella kaventuun ehkäpä kuuteen tuumaan (15 cm) miehen olkapäiden kohdalla. Se oli miehen aiheuttamaa hänen elätellessään tuota syntiä koskevia ajatuksia ja sallien valonsa vetäytyä tältä yhdeltä pieneltä alueelta hänen elämäänsä.

Saatoin nähdä tämän miehen mielikuvituksen laukkaavan hänen syntiään koskevien ajatusten myötä, kun riivaaja kääntyi sivuttain hivuttautuessaan lähemmäksi miestä varoen antamasta valopallon koskettaa häntä - ja juuri ennen kuin se saavutti miehen, se hyppäsi hänen olkapäilleen ja alkoi puhua hänelle.

Riivaajan istuessa miehen olkapäällä häntä houkuttellen yksi Herran esille tuomista asioista oli se, että kun olet tietoinen valostasi ja tapaat sattumalta henkilön, jossa on riivaaja, tulet tietoisiksi siitä, että hänessä oleva riivaaja tietää, että sinä tiedät, kuka olet Kristuksessa, eikä se halua tulla paljastetuksi. Tuo riivaaja alkaa pelätä sinua, mutta niin kauan kuin tuo ihminen haluaa sen olevan siinä, et voi karkottaa sitä, siitä huolimatta se pelkää.

Se tulee usein ilmi siinä, että tuo ihminen ei halua olla tekemisissä kanssasi, koska hänessä oleva riivaaja ei halua olla lähelläsi (mikä tarkoittaa sitä, että se voitaisiin karkottaa/ tuon ihmisen täytyisi käsitellä ongelmansa). Tuo ihminen saattaa tietää syyn vain alitajuisesti, vaikka hän usein keksiikin lapsellisen tekosyn tai syytteen sinua vastaan luonnollisessa, mutta hän tietää ja hänen täytyy selviytyä itse.

Herra opetti minulle, kuinka useimmat ihmiset vapautuvat yksinkertaisesti vaeltamalla Hänen kanssaan ja kuulemalla vain Hänen äänensä, ja jopa pitkään perheessä olleet riivaajat eivät sitten löydä mitään tilaisuutta ja siten lähtevät pois etsien toista saalista. Mutta kuinka se aluksi voi olla tahtojen taistelua; kuinka paljon tämä ihminen haluaa vanhurskauden valoa vastaan se, kuinka paljon hän haluaa riivaajaan liittyvää tunnettua ja mukavaa syntiä, ja niin paljon muuta.

Hän puhui siitä kuinka pimeys ja riivaajat vetäytyvät valosta ja kuinka uskova aviopuoliso vaikuttaa uskosta osattomaan perheeseensä, kuinka perheet voivat vaikuttaa naapurustoihin ja paljon muuta, kaikki liittyy hengelliseen valoon, joka vaikuttaa pimeyden ja riivaajien maailmoihin. Antakaa valonne loistaa... se on todellisuus teissä!

"Sillä Jumala, joka sanoi: "Loistakoon valkeus pimeydestä", on se, joka loisti sydämiimme, että Jumalan kirkkauden tunteminen, sen kirkkauden, joka loistaa Kristuksen kasvoissa, levittäisi valoansa." 2. Kor. 4:6

Ensi viikolla osa kolme: taivaan valo. Siihen saakka siunauksin,
John Fenn

We are light # 3 (heaven's light)

Me olemme valoa, osa kolme (taivaan valo)

Hei kaikki,

Olen puhunut valosta - olemme valon kaupungin, taivaallisen Jerusalemin kansalaisia, kaupungin, joka eräänä päivänä laskeutuu maan päälle, jotta Jumala voi asua ihmisten joukossa.

Kun kävin taivaassa

Noin vuonna 1990 olin rukoilemassa seurakunnassamme eräänä iltapäivänä ja yhtäkkiä olin Hengessä ja näin enkelini käsivarren ilmestyvän ilmaan vasemman käsivarteni yläpuolelle. Kuulin hänen sanovan: "Tartu käteeni", ja tein niin katsoen lumoutuneena sitä, kun hengen ihmiseni vasen käsi ja

käsivarsi tulivat ulos fyysisestä käsivarrestani ja kun tartuin hänen käteensä, minut vietiin välittömästi pois Hengessä halki avaruuden...

...tunsin meidän hidastavan ja käännyn ja näin meidän tulevan edessämme roikkuvan valtavan kaupungin luo, jossa oli kirkkaana hohtavat noin 20 kerrosta korkeat valkeat muurit ja noin 300 mailin (n. 482 km) välein (näkökykyäni oli niin hyvä kuin oli tarvis, joten etäisyys ei ollut ongelma) oli suuria, korkeita portteja muurin juurella ja niistä jokainen näytti olevan tehty puolikkaasta helmestä tai helmiäisestä. Olin ällistynyt, koska ei ollut mitään, mihin portit olisivat johtaneet, oli vain avaruuden tyhjiys ... minulla ei ollut silloin aikaa ajatella sitä ... myöhemmin tajusin, että meidän taivaaksi kutsumamme kaupunki tulee maan päälle*, ja siihen aikaan noilla porteilla tulee olemaan käyttöä.* Ilm. 21: 2-3, 25 - 27

Minua ällistyi se puhtaan valkoinen valo, joka huokui kaupungin muureista; kuitenkin se ei vahingoittanut silmiäni. Havaitsin, että kun kohdistin katseeni tuohon valoon ja katsoin suoraan muureja, saatoin nähdä suunnattoman määrän muita värejä. Kun katsoin pois tai kun en kohdistanut katsettani yhteen kohtaan, näin vain valkoista, mutta kun kohdistin katseeni, oli kuin olisin nähnyt sen, mistä tuo valkoinen valo koostui ja kaikki värit kaikessa näkyivät yhtäkkiä. Epäilen, että nuo värit ovat loput valon spektristä, jota ei voi nähdä maallisin silmin - siitä johtuu tämän kirjoitussarjan ensimmäisen osan kaavio.

Muureissa oli erivärisiä jalokiviä ja monet noista jalokivistä olivat valtavia ja näyttivät melkein ulospursuavilta, eivät hiotoilta kuten nykyään käytettävissä kaulakoruissa ja sormuksissa. Monet olivat sileitä ja pitkiä ja erivärisiä sekä erimuotoisia, ja ne oli upotettu muureihin ja olivat niiden osia. Monet olivat vähintään 3 jalkaa (1 m) pitkiä. Minkä ihmeellisen kaupungin kiertokäynnin olinkaan saamassa! (Voit lukea enemmän tästä englanninkielisistä kirjoistani suom. Jumalan määräämisen noudattaminen sekä sen jatko-osa Jumalan teiden tunteminen, jotka kumpikin on saatavana e-kirjoina)

Me olemme tuo kaupunki!

"Tule tänne, minä näytän sinulle morsiamen, Karitsan vaimon*: Ja hän vei minut hengessä suurelle ja korkealle vuorelle ja näytti minulle pyhän kaupungin, Jerusalemin, joka laskeutui alas taivaasta Jumalan tyköä, ... valmistettuna niin kuin morsian, miehellensä kaunistettu..." *Ilm. 21:2, 9-27

Useimmat ihmiset eivät tajua, että kun he tekevät päätöksen kasvaa Kristuksessa sen sijaan, että antaisivat myöten vanhalle luonnolleen, nuo voitot painavat enemmän kuin vain tekevät meistä parempia ja kypsempia ihmisiä Kristuksessa täällä maan päällä. Suurempi totuus on, että Kristuksen morsiamen elämät muuttuvat taivaalliseksi rakennusmateriaaliksi, suureksi taivaalliseksi kaupungiksi, jota me kutsumme taivaaksi - ja kun me elämme elämämme Kristuksessa, nuo Jumalan tien valitsemista koskevat päätökset, nuo voitot ja uhraukset, kyyneleet ja rukoukset tehdään taivaalliseksi materiaaliksi.

Apostoli (Johannes) kuvaa sitä, että muurien perustuksissa on kirjoitettuna apostolien nimet ja muurit on koristettu kaikenlaisilla jalokivillä. Kuinka heidän elämänsä uhraukset tulivat muutetuiksi kaupungin muurien perustuksiksi? Emme tiedä, mutta Herra kyllä sanoi, että Hän oli menossa valmistamaan meille paikkaa.

Jokainen 12:sta portista on nimetty Israelin heimon mukaan. Paavali sanoi korinttolaisille*, että heidän kateutensa, riitansa ja jakautumisensa olivat puuta, heinää ja olkia, joka palaa (vaikka he itse selviytyvät taivaaseen) ja käski heitä rakentamaan Jeesuksen Kristuksen perustalle kullan, hopean ja jalokivien tapaan. *1. Kor. 3:3-15

Pietari sanoi, että olemme eläviä kiviä*, joita rakennetaan hengelliseksi taloksi tehdessämme hengellisiä uhrauksia Jumalalle, ja että Jeesus on tuon rakennuksen kulmakivi. *1. Piet. 2:5-6

Pohtikaa sitä, että enkeli sanoi Korneliukselle*, että tämän almut ja rukoukset ovat 'tulleet muistoon (englanniksi myös muistomerkki) Jumalan edessä'. Muistomerkki on jotakin kiinteää, joka sijoitetaan muistuttamaan tapahtumasta tai tapahtumista, jotka ovat muistamisen arvoisia.

Daavid sanoi* Jumalan panneen hänen kyynelensä leiliin ja kirjoittaneen ne kirjaansa, ja Johannes näkee* taivaassa kultaisia maljoja täynnä suitsutusta, jotka ovat pyhien rukouksia. *Apt. 10:4, ps. 56:8, Ilm. 5:8

Paavali sanoi edelleen*, että meidän elämämme on rakennettu Jeesuksen Kristuksen ja apostolien perustalle "(Jeesuksessa Kristuksessa) koko rakennus liittyy yhteen ja kasvaa eläväksi temppeliksi, Jumalan asumukseksi..." *Ef. 2:19-22

Hän ottaa meidän kyynelemme, meidän uhrauksemme Hänen tähtensä, meidän voittomme ihmislunnon alemmista aineksista ja muuttaa nuo fyysiset ja sielun alueen toiminnot, joita elämämme ovat, hengelliseksi materiaaliksi, joka on osa meidän taivaaksi kutsumaamme kaupungin rakennusta. Jotenkin Isä ottaa Hänessä tehdyt päätökset, ystävälliset teot ja kyyneleet ja muuttaa ne taivaalliseksi materiaaliksi. Samalla tavoin kuin on yhteys niiden välillä, että Isä on valo Hengen maailmassa ja että fyysinen valo tuli Hänestä, samoin on myös yhteys, joka kulkee toiseen suuntaan; meidän sielumme ja tämän fyysisen elämän alueet muuttuvat materiaaliksi Hänen maailmassaan.

Ainetta ei voi tuhota, ja se pitää sisällään valonsäteet (fotonit)

Yksi maailmankaikkeuden laeista on, ettei ainetta voi tuhota, se vain muuttaa muotoa. Julius Caesarin ruumis on yhä olemassa maa-aineksen ja mineraalien muodossa maaperässä jossakin. Syömänne ruoka sulatettiin, ja siitä tuli osa teitä ja se mikä oli jätettä, on muuttanut muotoa, mutta on kuitenkin olemassa kemiallisessa muodossa maaperässä, tai se käsiteltiin ja huuhdottiin maahan tai jokeen tai mereen... ja niin se jatkuu ja jatkuu.

Ne puista pudonneet lehdet, jotka poltit viime syksynä, muuttuivat tuhkaksi, josta tulee osa maata. Suuri osa siitä lensi ilmaan pieninä savuhiukkasina, joiden ympärille muodostui vesimolekyylejä ja mistä sitten tuli pilviä, jotka lopulta satoivat maahan tai mereen... mutta ne ovat yhä olemassa.

Ja valo - tuo taskulampun säde, jonka suuntasit yötaivaalle lapsena, kiittää yhä valon nopeudella maailmankaikkeuden halki ohentuneena ja muuhun meidän silmillemme näkymättömään valoon imeytyneenä tultuaan osaksi suurempaa kirkasta valoa, joka täyttää maailmankaikkeuden. Teknisesti sanottuna tuon valonsäteen muodostaneet fotonit ovat joko imeytyneet ja tulleet osaksi sitä, mihin se iskeytyi kun se (valonsäde) iskeytyi johonkin, tai se heijastuu takaisin avaruuteen... mutta nuo fotonit ovat yhä olemassa jossakin muodossa.

Ja se tarkoittaa, että kaikkien elämämme tapahtumien heijastukset ovat yhä olemassa. Kun lapsena sait polvesi verille jalkakäytävällä, näit sen päivänvalon läpi ja tuo valo sinänsä on olemassa jossakin, hajaantuneena, imeytyneenä maailmankaikkeuteen, mutta yhä olemassa ollen. Tuollaista hengellinen valo on ja yksi syy siihen, että voimme tehdä tilin elämästämme Herralle - Hänen muistissaan kaikki asiat Hänessä ovat yhä olemassa.

Tämä antaa meille vihjeen siitä tosiasiasta, että Hän voi säilyttää maallisia kyyneliä leilissä Hänen maailmassaan ja kirjata ahdistuksen kirjaansa. Tällä tavoin Hän muuttaa rukoukset ja palveluksen taivaalliseksi suitsukkeeksi. Tällä tavoin rahan antaminen ja rukoukset maan päällä tulevat muistoksi Hänen eteensä taivaassa. Tällä tavoin uhrauksistanne, voitoistanne tulee elävää materiaalia, jolla Hän rakentaa tuota kaupunkia ja kaunistaa hänet morsiamena tämän hääpäivänä.

Yksin Hänellä on kyky niiden hengellisten lakien avulla, joista voimme nähdä vain välähdyksen, mutta emme vielä voi ymmärtää, pyyhkiä pois menneisyyden synnit, trauman, muistot elämästämme elämästä ennen kuin olimme Kristuksessa. Hän muistaa vain sen, minkä olemme rakentaneet Jeesus Kristus - perustalle - se kaikki jatkaa olemassa oloaan ja joko selviää tuosta päivästä jalokivinä, kultana ja hopeana, tai kuten Paavali kertoi riitaisille korinttilaisille, jotkin palavat puuna, heinäna ja olkena.

Olkaamme voittajia valiten vaikeamman polun vaeltaaksemme rakkaudessa, antaaksemme anteeksi, jättääksemme menneisyyden himot ja lapsellisuudet rakkauden, ilon, rauhan, johdonmukaisuuden, jumalisuuden, uskollisuuden, rehellisyyden ja muiden jumalisten piirteiden sekä Hengen/hengen

hedelmän eduksi. Rakentakaamme kultaa, hopeaa, jalokiviä poistaessamme kateuden, riidan, jakautumisten sekä tämän maailman ja sen asioiden rakastamisen puun, heinän ja oljet.

Eläkäämme elämämme tietäen, että kun valitsemme kasvaa Hänessä, sitä tarkoittavat päätökset muuttuvat taivaalliseksi materiaaliksi, joka rakentaa taivaallista valon kaupunkia. Kaipaamme sitä päivää, jona tuo kaupunki on valmis, sillä jokaisen sellaisen elämä, joka haluaa kasvaa Kristuksessa, tulee olemaan valmis, jotta tuo valmis kaupunki voi olla kaunistettu kuin morsian häissään! Kristus on kaikki kaikessa! Jumala on valo, eikä Hänessä ole mitään pimeyttä, ja me olemme nyt valo. Eläkäämme kuin valon ihmiset.

Uusi aihe ensi viikolla, siihen saakka siunauksin,

John Fenn